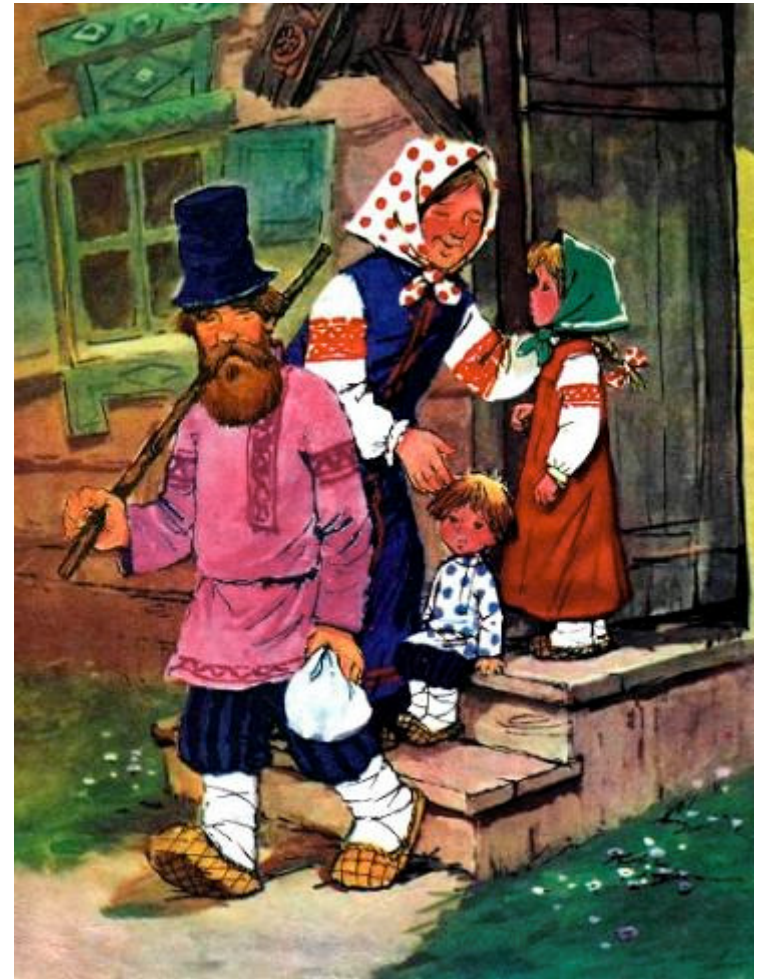

אווזים-ברבורים

אגדה רוסית

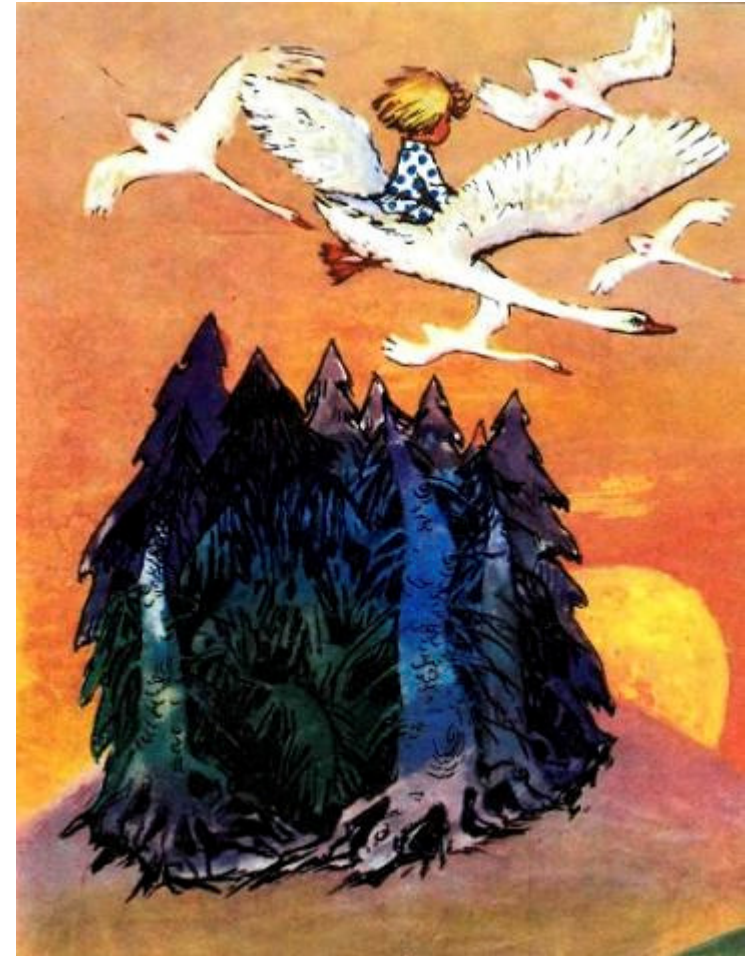
חיו פעם איש ואישה, והיו להם שני
ילדים, בת ובן קטן.
"בתי" אמרה אמא "אנו יוצאים עכשיו
לעבודה. תשמרי על האח הקטן. אל
תצאי מהבית. תתנהגי בתבונה. נביא
לך מטפחת ראש מהעיר."

אבא ואמא הלכו והבת שכחה כל מה
שאמא אמרה. היא הושיבה את האח
על הדשא ובעצמה יצאה לרחוב,
שיחקה שם וטיילה. עברו
אוזים-ברבורים וחטפו את הקטן,
הרימו אותו על כנפיהם.

הילדה חזרה , מסתכלת, אין אח!
נבהלה, הביטה הנה והנה – אין!
קראה לו, בכתה, חשבה מה תסביר
לאמא ואבא. בסוף יצאה לשדה ריק
ואז ראתה – רחוק, רחוק
אווזים-ברבורים נעלמו אחרי יער
חשוק.

כעת היא הבינה שהאוזים-ברבורים
חטפו את אחיה. היא מזמן כבר שמעה
סיפורים על אוזים-ברבורים, שהם
גזלנים, חוטפים ילדים קטנים. הילדה
החליטה לרדוף אחריהם.

רצה, רצה וראתה – עומד תנור.
"תנור, תנור, לאן עפו
האווזים-ברבורים?
עונה לה התנור "אם תאכלי כיסן שיפון
שלי, אספר."
"מה? לאכול כיסן שיפון שחור? אצל
אבא שלי לא אוכלים פחות מכיסני
חיטה."

התנור לא סיפר. רצה הילדה הלאה,
ושם עמד עץ תפוח.
"עץ תפוח, עץ תפוח, אמור, לאן עפו
האווזים-ברבורים?"
"אם תאכלי תפוח-בר שלי, אספר."
"אצל אבא שלי אוכלים לא פחות
מתפוחים ממטע.."
ועץ התפוח לא סיפר.

רצה הילדה הלאה. הגיעה לנהר
חלב-דבש.
"נהר חלב, גדות דבש, לאן עפו
האווזים-ברבורים?"
"אם תאכלי מהחלב-דבש שלי, אספר."
"אצל אבא שלי אוכלים לא פחות
ממרקחת שזיפים.."

וכך הרבה זמן רצה הילדה בשדות,
ביערות. הגיע ערב. אין מה לעשות,
צריך לחזור הביתה. פתאום היא רואה
– עומדת בקתה בעלת חלון אחד,
עומדת ומסתובבת על רגל תרנגולת.

הציצה דרך החלון ורואה - בבקתה
אישה זקנה טווחת צמר.
ועל הספסל יושב האח הקטן ומשחק
בכדורים כסופים.
הילדה נכנסה ואומרת "שלום סבתא!"
"שלום נערת! מדוע הגעת הנה?"
"הלכתי בערפל, מעל ביצות, בגדיי
נרטבו, באתי להתחמם."

"שבי כאן ותתחילי לטוות."
באבא-יאגה נתנה לה כישור ובעצמה
יצאה.
הילדה טווה ופתאום מתחת לתנור
יוצא עכברון ואומר "נערה, נערה, תני
לי קצת דייסה, אז אגיד לך דבר
חשוב."

הילדה נתנה לו דייסה והעכבר אמר
"באבא-יאגה הלכה להכין דוד מים
רותחים. היא תטבול אותך, תכניס
לתנור, תאפה ותאכל."
הילדה נבהלה והעכבר אומר לה "אל
תשתהי, קחי את האח וברחי, ואני
הטווה במקומך."
הילדה לקחה את אחיה ורצה.

באבא-יאגה ניגשת לחלון ושואלת
"נערת, האם את טווה?"
והעכבר עונה "טווה, סבתא.."
באבא-יאגה הכינה את דוד מים חמים
והלכה לקחת את הילדה. ובבוקרה אין
אף אחד.
התחילה באבא-יאגה לקרוא
"אווזים-ברבורים! עופו ורדפו! האחות
לקחה את הילד!"
רצה הילדה עם האח והגיעה לנהר
חלב-דבש. היא רואה
שהאווזים-ברבורים רודפים אחריה.
"נהר סבא, תחביא אותי!"
"אז תאכלי מחלב-דבש שלי!"
אכלה ילדה ואמרה תודה. הנהר
הסתיר אותה תחת חופי הדבש שלו.

האווזים-ברבורים לא הרגישו בהם
ועפו הלאה. הילדה רצה קדימה עם
האח, אבל האווזים-ברבורים התחילו
לחזור מולם, תכף יראו אותם. מה
לעשות? זו צרה! אבל הנה עץ התפוח
עומד..

"עץ, עץ תפוח, תסתיר אותנו!"
"אז תנגסי בתפוח-בר שלי."
נגסה הילדה בתפוח ואמרה תודה.
העץ הסתיר אותה בענפיו, כיסה
בעלים.
האווזים-ברבורים לא הרגישו בהם
ועפו הלאה.

רצה הילדה הלאה. רצה, רצה, כבר
לא נשאר הרבה לרוץ. אבל
האווזים-ברבורים הרגישו בה, ובצחוק
הניפו כנפיים, עוד מעט יחטפו מידיה
את האח.
רצה הילדה אל התנור "תנור-סבא,
תחביא אותי!"
"תאכלי מכיסן-שיפון שלי!"
הילדה מיד שמה כיסן בפה ובעצמה
עם אחיה קפצה לתוך התנור.

האווזים-ברבורים עברו, עברו הלאה,
צעקו-צעקו וחזרו ללא כלום
לבאבא-יאגה.
הילדה אמרה תודה לתנור ויחד עם
האח רצה הביתה.
ובדיוק אז חזרו אמא ואבא.

